

Nyitraudvarnok, 1890. szeptember 13. – Budapest, 1964. augusztus 9.

1910-ben a lévai tanítóképző intézetben tanítói oklevelet szerzett, majd tanulmányait a fővárosban folytatta, ahol 1913-ban a gyógypedagógiai tanárképző intézetben tanári oklevelet, a Pázmány Péter Tudományegyetemen 1921-ben általános orvosi oklevelet szerzett. Később az iskolaorvosi és a sportorvosi szakképzettséget is megszerezte. Egy évig Mártonfalván tanítóskodott, majd 1911-től Budapesten dolgozott, a Siketnémák Intézetében volt tanár. Már orvosként kollégájával megalapította a Nagyothallók Iskoláját. 1935-től a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumban a gyógypedagógiai ügyek referense, 1936-tól a Gyógypedagógiai Nevelő Intézetben tanár, majd igazgató. 1942-től 1963-ig a budapesti Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola igazgatója, 1946-tól tanszékvezető tanára volt. 1953. május 17-étől haláláig országgyűlési képviselő volt, minden alkalommal a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront budapesti választókerületében került megválasztásra, 1953-ban Kossuth-díjat kapott.